

Jeg ser meget godt, at det har været Hensigten med dette Ændringsforslag at tilvejebringe ensartede Regler for Land og By. Lovforslagets § 1, andet Stykke, tillader nemlig, at der i Landkommuner ved Vedtægt bestemmes, at Butikkerne maa holdes aabne længere end i den i det foreliggende Forslag fastsatte Tid. Nu udvider man den samme Regel til at gælde Bykommunerne, og deri er jeg enig, idet ogsaa jeg ønsker, at man maa have ensartede Regler for Land og By paa dette Omraade. Men da det nu skal være Kommunalbestyrelserne, som skulle fremsætte Forslag til Vedtægter, og disse Vedtægter for Landets Vedkommende skulle godkendes af Amsraadene, medens Indenrigsministeren skal godkende de af Byraadene foreslaaede Vedtægter, faa vi jo to Myndigheder til at stadfæste disse Vedtægter, og derfor frygter jeg for, at der kan blive forskelligartede Vedtægter for en By og en tilstødende Landkommune. Det vilde navnlig kunne komme til at virke saaledes, at en By kan blive tvungen til at holde sine Butikker aabne efter Kl. 8, hvis de tilstødende Landkommuner eller blot en enkelt tilstødende Landkommune bestemmer ved Vedtægt, at Butikkerne i Landkommunen kunne holdes aabne efter Kl. 8 Aften. En saadan Virkning vilde jeg anse for uheldig. Derfor vil jeg henstille til det ærede Udvalg og den højtærede Minister, om man ikke for denne Lovs Vedkommende kunde instituere: enten at Amsraadene kunne stadfæste Byernes Vedtægter i vedkommende Amt, eller at det blev Ministeren, som i alle Tilfælde skulde stadfæste de af Kommunerne foreslaaede Vedtægter. Jeg ved meget godt, at dette ikke er den almindelige Regel, man gaar efter, men jeg vil dog henstille til den højtærede Minister og det ærede Udvalg at overveje denne Tanke inden tredie Behandling og eventuelt gøre en saadan Ændring i Lovforslaget.

Ordføreren (Sveistrup): Jeg vil til det ærede Medlem, som nu talte, sige, at det er et Spørgsmaal, som nærmest maa overlades til den højtærede Indenrigsminister, om han vil tage Initiativet til en Ændring af denne Bestemmelse i den Retning, som det ærede Medlem antydede. Hvis Indenrigsministeren anser noget saadant for hensigtsmæssigt, tvivler jeg ikke om, at Udvalget vil følge ham. Men, som det ærede Medlem bemærkede, der er i den Maade, hvorpaa de kommunale For-

hold i det hele ere ordnede, Omstændigheder, som kunne gøre det betænkeligt at gaa til noget saadant. Jeg kan derfor ikke love noget om det.

Overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) vil jeg sige, at han er ikke den heroiske Skikkelse som det ærede Medlem fra Frederikshavn (H. Madsen). Overfor det ærede Medlem fra Frederikshavn maa man erkende, at han staar paa et klart og rent Standpunkt. Han staar som Klippen, mod hvilken Tidsaandens Bølger brydes, uden at den rokkes af Pletten. Det er i hvert Tilfælde noget, man maa respektere, og man kan ogsaa til en vis Grad beundre en saadan Holdning, selv om man ikke er enig med det ærede Medlem. Men det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) rokker til begge Sider. Han har to Standpunkter, der ere i daarlig Overensstemmelse med hinanden. Han begynder med at tale i samme Toner som det ærede Medlem fra Frederikshavn og siger: Man kan ikke paaberaabe sig Almenvellet til Fordel for denne Lov. Derefter burde han være en ubetinget Modstander af Loven. Men saa siger han dog: Hvis I ville overlade Kommunalbestyrelserne at foretage saadanne Frihedsindskrænkninger, som her foretages ved denne Lov, er jeg med til det. Men, mine Herrer, Kommunalbestyrelserne have heller ikke Ret til at foretage saadanne Indskrænkninger i Erhvervsfriheden, som ikke Almenvellet paabyder, saa jeg kan ikke se, hvorledes det ærede Medlem kan klare sig med Grundloven ud fra sit Synspunkt. Jeg skal nu ikke dvæle videre derved. Det er mig kun en Tilfredsstillelse at konstatere, at Oppositionen mod dette Lovforslag, der tæller to Medlemmer af Udvalget, i Virkeligheden falder i to uensartede Bestanddele.

H. Madsen: Jeg har Lyst til at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (Aadal) trøstede mig med, at Loven skulde revideres om 5 Aar. Men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at har man først vedtaget Loven nu, og vi saa ikke kunne enes om nogen anden, beholde vi den. Anderledes er det ikke. Hvis det var saaledes, at den faldt bort efter 5 Aars Forløb, kunde jeg endda forsone mig med det. Men det gør den ikke. Derfor tror jeg, at hvis vi ville sikre os, at den ikke kommer til at virke, er det bedst ikke at vedtage den.

Den ærede Ordfører mente, at man